

Znaczenie badania płynu stawowego w rozpoznaniu barwnikowego kosmkowo-guzkowego zapalenia błony maziowej

Terapia 5/2004. Reumatologia

Dr med. Mariusz Puszczewicz, prof. dr hab. med. Irena Zimmermann-Górska

Katedra i Klinika Reumatologiczno-Rehabilitacyjna i Chorób Wewnętrznych AM w Poznaniu

Kierownik: prof. dr hab. med. Irena Zimmermann-Górska

Barwnikowe kosmkowo-guzkowe zapalenie błony maziowej (Pigmented Villonodular synovitis) (PVNS) jest przewlekłym zapaleniem błony maziowej, po raz pierwszy opisanym przez Jaffego (1) w roku 1941. Jego charakterystyczną cechą jest rozplam synowocytów wykazujących cechy „paranowotworowe” oraz nacieki z lipofagów i makrofagów obciążonych hemosyderyną z wytworzeniem guzków i kosmków w obrębie błony maziowej stawów, pochewek ścięgnistych i kaletek stawowych. W klasyfikacji WHO zmiany te zaliczane są do niezłośliwych procesów nowotworopodobnych (2). Etiologia choroby jest nieznana.

PVNS występuje w trzech postaciach klinicznych: 1) izolowanej zmiany, obejmującej pochewki ścięgniste znanej także jako olbrzymiokomórkowy guzek pochewek ścięgnistych

2) odosobnionego wewnątrzstawowego guzka (umiejscowiona postać PVNS)

3) postaci rozlanej z wytworzeniem kosmków i barwnikowych zmian, obejmujących całą błonę maziową stawu

PVNS stwierdza się zazwyczaj u osób w wieku 20-50 lat,

częściej u kobiet. Opisywane są także przypadki tej choroby u dzieci i u osób w podeszłym wieku.

Artykuł w pełnej wersji do pobrania w pliku pdf.

[07_Znaczenie_badania_plynu_stawowego.pdfDownload](#)